

Estapé respon

Cada municipi del país fica la mà al seu calaix

Fabián Estapé

—Creix la llista d'encausats al cas Pretòria, entre els quals el gerent de l'Incasòl, les esposes de Prenafeta i Alavedra i la mare de Bartomeu Muñoz, de 87 anys. Aquesta encara presumpta trama de corrupció urbanística va més lluny que no us esperàveu?

—No, en absolut. El merder és notable, i penseu que les esposes de Prenafeta i Alavedra havien presentat un recurs contra l'empresonament dels seus marits. A parer meu, s'ha agafat una cova de delictes a l'entorn de Generalitat i sobretot de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, i no crec que el jutge la deixi anar fàcilment. El pròxim imputat és la vice-presidenta del PSC, Manuela de Madre.

—Què us ho fa pensar?

—Que hi havia llenya al foc durant la seva alcaldia. Té l'avantatge de ser la segona del PSC, però a Garzón tant li fot.

—Poden caure més ajuntaments?

—És possible, perquè la tasca municipal és molt difícil, i a cada municipi del país es fica la mà a dins del calaix, o si més no tenen grans temptacions de fer-ho. Arribem a la conclusió que les coses van millor quan hi ha un cacic que podreix el poder. I l'exemple és Alacant, al *cortijo* del senyor Ripoll. Al mateix temps, el país que vosaltres i jo patim és ple d'advocats de l'estat en excedència. Per exemple, el senyor Cañete o María Dolores de Cospedal. De manera que hi ha corda per estona!

—Hi ha qui diu que és un episodi més del circ mediàtic de Garzón. Però pot tenir conseqüències polítiques per als partits que n'han quedat esquitxats?

—Ho notaran, segur. Serà un escarn, i el cas encara no és tancat. Però els escarns no sempre serveixen perquè s'aprengui la lliçó.

—Professor Estapé, heu entès què significa la llei d'economia sostenible de Zapatero?

—Ah, no! I m'agradaria molt que algú m'ho expliqués!

—L'ex-ministre Pedro Solbes hi estaria d'acord, amb aquesta llei sostenible?

—No!

—Finalment, l'única caixa que queda soltera és "la Caixa". Laietana i Penedès també han engegat la fusió. Ara tindrem quatre caixes catalanes en comptes de deu. És una bona notícia, a parer vostre?

—La veritat és que cal tenir en compte quin efecte tindran les fusions en matèria de pagament d'hipoteques, de préstecs, etc., que és allò que la gent necessita. I no veig clar que, com a client, si me'n vaig a Manresa a demanar una hipoteca, em diguin que m'esperí, que han de parlar amb Barcelona.

—Veieu possible que en un futur aquestes agrupacions de caixes facin més moviments, tant dins de Catalunya com fora?

—Han volgut estabilitzar el mapa de caixes, però no tenim garanties de futur.

—I "la Caixa", espera capturar una presa fora de Catalunya?

—Sí, no m'estranyaria gens una operació mixta entre "la Caixa" i Caja Madrid.

—El G20 ha elaborat una llista amb 24 bancs i 6 asseguradores la fallida dels quals posaria en risc el sistema financer mundial, entre els quals hi ha el Santander i el BBVA. Creieu que aquestes dues entitats són fora de perill, ara?

—Sí. Han refet inversions a l'Amèrica Llatina i algunes compres de bancs nord-americans que els aporten estabilitat. Aquestes operacions són raonades i positives.

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

Mercat únic europeu

Ara que el Consell Europeu té president estable, el senyor Herman Van Rompuy, i una alta representant per als Afers Exteriors i la Seguretat, la baronessa Catherine Ashton, ens cal conèixer els nous membres de la Comissió Europea. El nomenament dels comissaris ha estat, també, un joc d'equilibris en què s'han considerat bàsicament raons geogràfiques —una manera de dir motius nacionalistes— i arguments ideològics —en essència, el pes que tenen en l'executiu europeu els partidaris del lliure mercat en contrast amb la presència de partidaris de polítiques econòmiques intervencionistes.

Potser perquè els balanços i contrabanços són complicats, la nova Comissió té poques cares noves i la renovació ha consistit sobretot en canvis de cadires.

Un dels noms nous és el del francès Michel Barnier, que té la responsabilitat del Mercat Interior i els Serveis. De fet, tampoc no és del tot nou, perquè havia estat comissari de Política Regional entre els anys 1999 i 2004 (sota presidència Prodi).

La comissaria del Mercat Interior és un lloc de gran responsabilitat, perquè inclou el molt sensible mercat dels serveis financers. La tasca del comissari i el seu equip consisteix a avançar en el difícil camí de l'harmonització de les polítiques que afecten els sistemes bancaris dels països membres. El mercat únic s'ha aconseguit amb molt d'èxit pel que fa a les mercaderies, però en el terreny del tracte que es dona a l'estalvi les diferències encara són molt grans i depenen de visions nacionals o ideològiques.

Per compensar el nomenament de Barnier, el director general serà Jonathan Faull, un funcionari britànic.

UAB